

Arrest

nr. 221 054 van 13 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2018.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2019.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 5 april 2019 waaruit blijkt dat de debatten heropend werden.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. LECOMPTE *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 16 augustus 2017 en heeft zich op 17 augustus 2017 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 19 oktober 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoekster werd gehoord op 18 april 2018.

1.3. Op 30 juli 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 2 augustus 2018 aan verzoeker aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit en afkomstig te zijn uit het dorp Char Bagh van het district Doshi in de provincie Baghlan. U behoort tevens tot de hazara-etnie.

Uw broer werkte samen met buitenlanders. De taliban kwam dit te weten. Zij belden uw broer en zeiden hem dat hij zich moest overgeven aan de taliban. Uw broer, die op zijn werkplek verbleef, weigerde dit te doen. Vijf dagen later werd uw vader ontvoerd door de taliban. De taliban bezorgde jullie een brief die nogmaals eiste van uw broer dat hij zich overgaf. Uw broer wou hier echter niet op ingaan. Een dorpsoudste raadde uw broer aan om samen met u het land te ontvluchten. 2 dagen later werd u naar Doshi gebracht waar u uw broer terug zag. Samen verlieten jullie Afghanistan vermoedelijk in april 2016. U verbleef lange tijd in Griekenland, waar uw broer momenteel nog steeds verblijft. U kwam aan in België op 16 augustus 2017 en diende de volgende dag een verzoek in tot internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u uw taskara en bijhorende vertaling voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Doshi district in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond

worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste biedt u geen betrouwbaar, geloofwaardig zicht op uw profiel.

Zo beweerde u bij het indienen van uw asielaanvraag op de DVZ minderjarig te zijn. Er dienen echter volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 18 september 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u op 8 september 2017 een minimumleeftijd heeft van 21,4 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Gezien de vaststelling dat u een taskara neerlegt die melding maakt dat u een leeftijd had van 16 jaar in 1391 AK (2017/2018 GK), kan er ook geen bewijskracht worden toegekend aan deze taskara. Deze conclusie wordt versterkt door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie administratief dossier). Het is trouwens ook opmerkelijk dat deze taskara pas werd afgeleverd na uw vertrek en nadat u in België een verzoek om internationale bescherming had ingediend, met name op 31 januari 2018.

Daarnaast kunt u ook nauwelijks iets vertellen over de opleiding die u zou hebben genoten in Afghanistan. Hiernaar gevraagd zegt u dat u een basiscursus volgde in uw dorp waar u het alfabet leerde schrijven (CGVS notities persoonlijk onderhoud, p. 5). Meer kunt u hier niet over vertellen, hoewel u er naar gevraagd wordt (CGVS, p. 5). U zegt dat een buitenlandse liefdadigheidsorganisatie die cursus organiseerde. U weet echter niet welke organisatie dit precies was of uit welk land deze organisatie afkomstig was (CGVS, p. 5). Gevraagd wat u deed in uw dorp naast die ene opleiding zegt u dat u niets deed en thuis werkte (CGVS, p. 9).

Gevraagd om hier wat meer over te vertellen vermeld u enkele huishoudtaken, zonder iets specifiek te vermelden (CGVS, p. 9). Vervolgens wordt u gevraagd om te vertellen waarover mensen praatten in het dorp. U antwoordt hierop dat u niet bij de mensen zat, maar thuis was. Volgens u had u niet het recht om met mannen in het dorp te praten. Zelfs uw vader zei u nauwelijks iets (CGVS, p. 9). Gevraagd dan waarover u met de vrouwen in het dorp praatte antwoordt u dat er werd geroddeld. Wanneer u wordt aangespoord hierop verder in te gaan, vertelt u dat ze praatten over ruzies en de toestand van hun kippen. Gevraagd of er over nieuwtjes in het dorp werd gepraat antwoordt u ontkennend, zegt u dat u niets weet over het dorp en dat er enkel werd gepraat over huishoudelijke zaken. U wordt gewezen op het feit dat het ongeloofwaardig is dat u nooit nieuwtjes zou horen over nieuwe bruggen of nieuwe wegen in uw regio, incidenten die gebeurden in uw regio, dingen die andere mensen meemaakten. U antwoordt: 'vrouwen praatten daar niet over. De mannen vertellen ons daar niet over. Als er iets gebeurd was ofzo. Ze zijn alleen bezig met hun eigen huishouden.' (CGVS, p. 9). U kunt met andere woorden niets vertellen over uw leven in uw dorp, waar u zich mee bezig hield of waarover werd gepraat in uw dorp.

Ook kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw geloofsovertuiging. Zo wordt u gevraagd naar de 7 zuilen van het Ismaeli geloof. U heeft hier echter geen weet van. Dit is nochtans de basis van het Ismaeli geloof (CGVS, p. 12). U weet dat Sayed Mansoor Naderi de leider is van Ismaeli's in Afghanistan maar meer informatie hebt u niet over hem (CGVS, p. 6). Nochtans is Naderi de politieke leider van de Ismaeli's die via zijn partij en zijn parlamentszetel de hoogste politieke vertegenwoordiger is geweest van de Ismaeli-gemeenschap. U weet dat Sadat Mansoor Naderi zijn zoon is maar weet verder evenmin iets van hem (CGVS, p. 7). Nochtans werd Sadat in 2015 Afghaans minister voor stedelijke ontwikkeling en huisvesting. Bijgevolg is hij een belangrijk figuur in de nationale politiek en is

het niet onlogisch te verwachten dat u hier wel over gehoord zou hebben. Van de huidige imam van de Ismaeli's kent u ook enkel zijn naam, Agha Khan (CGVS, p. 6). Opnieuw, Agha Khan is als spiritueel leider een zeer belangrijk figuur voor de Ismaeli's over de hele wereld. Er mag bijgevolg verwacht worden dat u iets meer informatie over hem zou hebben. Bovendien beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat er in het verleden al gewelddadige conflicten zijn geweest tussen aanhangers van Naderi en aanhangers van Agha Khan in Baghlan. U blijkt hier evenmin van op de hoogte (CGVS, p. 6).

Ten tweede blijkt u niet op de hoogte van de belangrijke Salang Pass in uw regio.

Er wordt u gevraagd wat de Salang Pass is. U zegt dat u hier nog nooit van hebt gehoord (CGVS, p. 7). Later wordt u dit nogmaals gevraagd. Opnieuw hebt u geen idee (CGVS, p. 14). De Salang Pass en de bijhorende Salangtunnel is de belangrijkste bergpassage in Afghanistan. Ze verbindt noord-Afghanistan met Kabul en zuid-Afghanistan. Het wordt gezien als de belangrijkste economische levensader in Afghanistan. De Salang Pass loopt ook voor een deel in Doshi district. De tunnel bevindt zich niet ver van de stad Doshi, waar u zegt te zijn geweest (CGVS, p. 4). Het is bijgevolg volstrekt ongeloofwaardig voor iemand die haar hele leven in Doshi heeft gewoond dat u nog nooit zou hebben gehoord van de Salang Pass of tunnel.

Ten derde kan uw geografische kennis van uw regio niet overtuigen.

Tijdens het onderhoud worden u verschillende malen dorpen gevraagd uit uw directe omgeving. U blijkt het merendeel hiervan niet te kennen. Het gaat om Alham Ali, Sare Sang, Quol Askar, Lakhto Ghi, Talakhtan en Miro. Al deze dorpjes liggen maximum op enkele kilometers van uw eigen dorp (CGVS, p. 5-6). Daarnaast blijkt wel dat u geografische kennis over uw regio bezit, aangezien u wel verschillende dorpjes kunt opnoemen op weg naar Doshi waar u maar eenmalig bent geweest (CGVS, p. 4). Bijgevolg mag verwacht worden dat u ook over andere dorpen op de hoogte zou zijn.

Gevraagd naar omliggende districten kunt u enkel Puli Khumri opnoemen (CGVS, p. 7). Nochtans wordt Doshi omringd door verschillende districten, namelijk Dahana-e Ghorī district (Baghlan), Pul-e Khumri district (Baghlan), Nahrin district (Baghlan), Andarab district (Baghlan), Khenjan district (Baghlan), Tala Wa Barfak district (Baghlan), Ruy-e Duab district (Samangan).

U kunt geen enkele provincie opsommen die aan Baghlan grenst (CGVS, p. 7). Dit zijn er nochtans ook enkele waaronder Kunduz en Takhar. Gevraagd door welke provincies u reisde toen u het land verliet kunt u geen antwoord geven (CGVS, p. 15).

Ook wat betreft belangrijke plaatsen in uw district blijft u vaak het antwoord schuldig. Zo weet u niet of er iets belangrijks in Kilagi is (CGVS, p. 8). In Kilagi staat nochtans een elektriciteitsdam, waartegen grote demonstraties werden gevoerd in Doshi. Van deze demonstraties hebt u evenmin weet (CGVS, p. 8-9). In Kilagi bevindt zich eveneens een grote gevangenis, waar u ook niets over weet (CGVS, p. 13). Op die gevangenis zijn reeds verschillende aanvallen gebeurd dus is het niet onlogisch dat u hierover dingen zou hebben gehoord.

In Qara Zaghan bevindt zich een bekende goudmijn. Hoewel Qara Zaghan op een 15 kilometer van uw dorp ligt hebt u hier nog nooit van gehoord (CGVS, p. 7).

Ten vierde blijkt u de namen niet te kennen van verschillende prominenten uit uw regio.

Hierboven werd al gewezen op de geringe informatie die u kunt verschaffen over Ismaeli-prominen. Ook andere prominenten blijkt u niet goed te kennen. Zo blijkt u Mawlawi Mammoor, de taliban-schaduwgouverneur van Doshi district tot zijn arrestatie in 2014, niet te kennen (CGVS, p. 8). Over Nida Kayani kunt u enkel zeggen dat ze een job heeft (CGVS, p. 7). Nida Kayani is echter geboren in Kayaan, niet ver van uw dorp. Zij werd een lid van de provinciale raad van Baghlan en werd in 2010 bijna gedood bij een aanslag.

Ten vijfde kunt u niets vertellen over gebeurtenissen of incidenten in uw regio of in Afghanistan.

U zegt dat uw vader een radio had. Gevraagd om te vertellen over een nieuwsitem dat u zich herinnert te hebben gehoord op de radio zegt u dat het er zo veel waren en dat u uitleg vroeg aan uw vader als er iets gebeurde. Gevraagd naar een voorbeeld van zo'n interessante gebeurtenis waar u uitleg over vroeg

zegt u dat er geen waren (CGVS, p. 14). Gevraagd naar incidenten die gebeurden in Afghanistan toen u er nog was antwoordt u dat u er geen weet, dat iedereen met zijn eigen zaken bezig was (CGVS, p. 14). Zoals hierboven al vermeld verklaart u ook nooit te praten met anderen over dingen die gebeurden in uw eigen dorp. U kunt met andere woorden over geen enkele gebeurtenis, of die nu gebeurd is in uw regio of andere delen van Afghanistan, iets vertellen. Zelfs van ene jonge vrouw die zich voornamelijk bezighield met huishoudelijke taken kan verwacht worden dat ze toch iets zou kunnen vertellen. Temeer omdat u toch betrokken was bij het dorpsleven, u had immers wel contact met de andere vrouwen uit het dorp (CGVS, p. 9).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Doshi gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Doshi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde taskara werd hierboven reeds besproken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 18 april 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 10). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie,

u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw verklaringen (CGVS, p. 10).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4, leden 1, 2 en 3, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de zorgvuldigheidsplicht, en van de materiële motiveringsplicht.

Na een beknopte uiteenzetting omtrent de medewerkingsplicht, tracht verzoekster de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen dat zij wel degelijk tot haar vertrek verbleef in het dorp Char Bagh, in het district Doshi, provincie Baghlan. Zij wijst erop dat zij haar taskara heeft voorgelegd en dat zij naar haar beste vermogen verklaringen aflegde om haar herkomst te bewijzen. Zij werpt op dat verweerder volledig voorbijgaat aan haar ongeschoold profiel en de positie van de Afghaanse vrouw in die samenleving. Zij meent dat nergens in de bestreden beslissing overgegaan werd tot een grondige analyse of er rekening gehouden werd met de Afghaanse cultuur. Er werd, zo vervolgt verzoekster, zonder enige rationele gevolgtrekking verwezen naar het feit dat zij niet voldaan heeft aan haar medewerkingsplicht. Onder verwijzing naar “*UNHCR Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems*”, benadrukt verzoekster dat het van uiterst belang is dat haar individualiteit in acht genomen wordt en dat ook de context waar zij zich in bevindt in rekening wordt genomen bij het maken van een beslissing. Zij vervolgt dat verweerder rekening dient te houden met de positie van de vrouw in Afghanistan, zeker in rurale gebieden waar dit een leven in seclusie is. Zij verwijst in dit verband naar algemene informatie omtrent de positie van vrouwen in Afghanistan. Verzoekster vervolgt dat Afghaanse meisjes amper recht hebben op onderwijs, vooral op het platteland is deze situatie ernstig. Zij herhaalt dat ook zij nauwelijks scholing kreeg.

Verzoekster werpt op dat verweerder in zijn vraagstelling volledig voorbij gaat aan de kennis die redelijkerwijs van iemand kan verwacht worden die haar hele leven in Afghanistan in verregaande afzondering heeft doorgebracht. Zij herhaalt dat het contact dat ze er had, met andere vrouwen was die op een zelfde manier leefden. Zij stelt dat hun besef van de wereld jammer genoeg niet veel verder reikt dan hun eigen huis, laat staan dat zij op de hoogte zouden zijn van zich buiten hun dorp voordoet. Verzoekster voert aan dat in dergelijke dossiers, de positie van rurale Afghaanse vrouwen verweerder wel bekend is, en de verplichting op verweerder rust om hier afdoende rekening mee te houden. Zij meent dat zij geen schuld heeft waar haar een onwetendheid wordt verweten en dat zij het voordeel van de twijfel verdient.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster gaat in op de vier elementen van het begrip “vluchteling” en meent aan deze criteria te voldoen. Het middel is als volgt onderbouwd:

“1) zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoekster bevindt zich hier in België, waar zij haar verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 17 augustus 2017.

2) een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De verzoeker om internationale bescherming moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad. (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Verweerder haalt in de bestreden beslissing aan dat verzoekster er niet in geslaagd zou zijn aannemelijk te maken Afghanistan te zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire beschermingsstatus, loopt.

Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoekster wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en zij geen andere keuze had dan haar land van herkomst, Afghanistan, te verlaten.

Verzoekster vreest namelijk voor haar leven. Verweerder geeft in de bestreden beslissing ten onrechte aan dat geen geloof kan gehecht worden aan de aangehaalde vervolgingsfeiten van verzoekster.

- Afkomst verzoekster

Verweerder benadrukt in de bestreden beslissing geen geloof te hechten aan het verblijf van verzoekster in haar streek van herkomst. Dit argumenteert verweerder door te stellen dat verzoekster geen voldoende kennis zou hebben over de dagelijkse bezigheden in de regio en haar directe leefwereld.

*Er dient in deze context op gewezen te worden dat het relaas van getuigen van bepaalde gebeurtenissen of feiten nooit volledig overeenstemt. **Elke persoon bekijkt die gebeurtenis namelijk vanuit zijn eigen standpunt en ervaring.** Door objectieve informatie wordt bevestigd dat bij het maken van beslissingen, er steeds opmerkelijk moet worden omgegaan met eigen ervaringen en achtergronden. Verweerder houdt hier in haar bestreden beslissing allermindst rekening mee.*
(...)

*Er dient opgemerkt te worden dat **verweerder niks in concreto weerlegt** in verband met de verklaringen die verzoekster deed met betrekking tot haar afkomst. Enkel en alleen door het feit dat verzoekster eenvoudige verklaringen gedaan heeft, die hem omwille van haar laaggeschoold profiel niet verweten kunnen worden, besluit verweerder dat deze verklaringen niet geloofwaardig zijn. Dit is te kort door de bocht.*

- Profiel verzoekster

Verweerster dient rekening te houden met het profiel van verzoekster. Verzoekster is een jong meisje dat haar moeder op 5 jarige leeftijd verloor. Na de dood van haar moeder leefde ze alleen met haar vader. Haar broer verbleef op zijn werk. Drie maanden voor haar vertrek werd haar vader ontvoerd door de taliban en was het haar broer die voor haar zorgde.

Volgens verweerster kan er geen geloof worden gehecht aan de **leeftijd** die vermeld staat op haar taskara. Verzoekster heeft de leeftijd gegeven die ze voor het overlijden van haar ouder was te weten gekomen. Verzoekster, een ongeschoold persoon wist niet beter. Volgens de taskara is verzoekster momenteel 17 jaar.

De taskara heeft haar broer via het dorpshoofd bekomen. Verzoekster heeft deze gevraagd aan haar broer gezien bij DVZ er naar gevraagd werd. Na de ontvoering van haar vader is het haar broer die voor haar instaat.

Verzoekster heeft als kind deelgenomen aan een **cursus** in haar dorp Char Bagh. Het was een korte cursus en heette "cursus voor analfabete mensen". De deelnemers kregen les bij een man thuis en gebruikten een grootboek met daarin het alfabet uiteengezet. Verzoekster heeft zoals ze tijdens het persoonlijk onderhoud heeft laten weten dat ze niet weet van wie deze opleiding uitgaat.
(...)

Verzoekster woonde alleen met haar vader. Als enig dochter stond zij in voor het **huishouden**. Het huishouden was haar dagdagelijkse bezigheid. **Verzoekster was altijd thuis**. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd veel van verzoekster geëist. Zo kreeg verzoekster vragen met betrekking tot de politiek maar verzoekster kent niets van de politiek en liet dit ook zo blijken tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster leefde een érg teruggetrokken leven en politiek heeft haar nooit geïnteresseerd. De vrouwen die ze soms zag, spraken hier ook niet over. Dergelijke informatie werd niet verteld aan vrouwen. Ook van haar vader kreeg verzoekster niets te horen.
(...)

Verzoekster herneemt dan ook terecht haar argumentatie dat verweerster geen rekening hield met de objectieve informatie die voorhanden is over het afgezonderde leven van vrouwen in Afghanistan:

Verweerster dient rekening te houden met de positie van de vrouw in Afghanistan. Zeker in rurale gebieden is dit een leven in seclusie. De Afghaanse vrouw wordt geacht in te staan voor het gezin. Uit respect voor de familie-eer dient ze zich niet zomaar op straat te begeven."

Verzoekster verwijst daarop naar diezelfde informatie zoals weergegeven in haar eerste middel en herneemt dat Afghaanse meisjes amper recht hebben op onderwijs.

In het middel wordt voorts het volgende aangevoerd:

"- Ismaeli Geloof

Bovendien hecht verweerster geen geloof aan het feit dat verzoekster aanhanger is van de **Ismaeli geloof** omdat volgens verweerster verzoekster niet op alle vragen met betrekking tot het geloof heeft kunnen antwoorden. Weliswaar dient hier opgemerkt te worden dat in de betreden beslissing op vlak van geloof vooral de nadruk werd gelegd op de politiek/intellectuele concepten. Zoals verzoekster reeds heeft verklaard, zijn politieke aangelegenheden bij haar ongekend. Verzoekster leefde haar (religieuze) leven, zonder daar veel vragen bij te stellen, vanuit een traditionele vanzelfsprekendheid. Waar verweerster antwoorden op verwacht is compleet onrealistisch, terwijl ze ook vragen had kunnen stellen omtrent de dagdagelijkse beleving/rituelen.

- Geografische kennis regio

Verweerster stelt in de bestreden beslissing vast dat het onmogelijk is dat verzoekster nooit gehoord heeft van de **Salang Pass**. Verzoekster blijft er bij dat ze niets af weet van de Salang Pass. Dit is ook begrijpelijk mits de Salang Pass in Doshi ligt en zij daar amper is geweest. Verzoekster kwam haar dorp niet uit. De enige keer dat ze buiten haar dorp ging was toen ze nog klein was en ze voor medische behandeling in het ziekenhuis moest zijn. In haar dorp is er geen ziekenhuis. Verzoekster heeft de stad Doshi niet bezocht.

Verweerster besluit ten onrechte dat verzoekster geen voldoende kennis heeft over haar regio van herkomst.

Verzoekster ging nooit naar school gegaan, hield zich enkel bezig met het huishouden en kwam haar dorp amper uit. Van een persoon in dergelijke omstandigheid kan men niet verwachten dat haar geografische kennis uitgebreid is. Verweerster diende hiermee rekening te houden.

Weliswaar geeft verweerster in de bestreden beslissing ook toe dat verzoekster geografische kennis bezit over een aantal dorpen dat aansluiten bij haar dorp. De plaatsen die verzoekster kent heeft ze wel opgesomd. De weg naar Doshi heeft verzoekster maximum 2 keer afgelegd als kind. Bovendien werd zij op dat moment gevoerd. Men kan er niet vanuit gaan dat er gekeken zal worden naar de plakaten van dorpen, als die er al zijn tenminste.

- Prominenten uit regio

Verweerster kon ervan uit gaan dat verzoekster deze niet zou kennen. Verzoekster heeft nooit in Doshi gewoond. Vanaf geboorte tot haar vertrek verbleef verzoekster in het dorp Char Bagh.

- Gebeurtenissen en incidenten

*Verzoekster haalt aan dat zij wel degelijk uitleg gegeven heeft over bepaalde gebeurtenissen zoals overstromingen.
(...)*

Nogmaals, de vraagstelling en verwachtingen van verweerster, waaruit zij tot de ongeloofwaardigheid van verweerster besluit, zijn compleet onrealistisch. Verzoekster die opnieuw gehoord te worden, ditmaal terwijl gebruik wordt gemaakt van een aangepaste vraagstelling.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

*Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer:
(...)*

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de verzoeker om internationale bescherming persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069, 4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60).

Verzoekster was niet meer veilig in Afghanistan omwille van het werk van haar broer. Haar vrees blijft groter te zijn nadat haar vader door de taliban ontvoerd is.

*Bovendien maakt verzoekster deel uit van de Ismaili-gemeenschap, een gemeenschap waarbinnen tot op zeker niveau andere maatschappelijke gewoontes en mores heersen dan binnen de rest van de Afghaanse samenleving. Hierdoor wordt verzoekster, als Hazara echter wel het mikpunt van de Taliban, wat overeenkomt met objectieve informatie over de vervolging van deze gemeenschap:
(...)*

*Verzoekster heeft **overduidelijk een kwetsbaar profiel**, waarmee onvoldoende rekening werd gehouden.*

4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

*Volgens de heersende rechtsleer:
(...)*

In Afghanistan zijn de autoriteiten, rekening houdende met de algemene onveiligheidssituatie niet in de mogelijkheid om bescherming te bieden aan individuen."

In een derde middel voert verzoekster voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 A van het Verdrag van Genève, en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Het is van uiterst belang dat de individualiteit van verzoekster in acht genomen wordt en dat ook de context waar verzoekster zich in bevindt in rekening wordt genomen bij het nemen van een beslissing. Verweerder gaat hier volledig aan voorbij."

Overeenkomstig artikel 4, lid 3, c) van de Kwalificatierichtlijn moet de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming onder meer rekening houden met: "de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd (...)"

Wat verzoekster betreft, heeft verweerder geen rekening gehouden met het ongeschoolde profiel dat zij heeft. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf verzoekster reeds aan **nooit naar school te zijn geweest** en enkel een korte cursus te hebben gevolgd.

Daarenboven is het opvallend dat verweerder in de bestreden beslissing volledig voorbij gaat aan de UNHCR eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan en de hierin uitvoerig uitgewerkte 'Potential Risk Profiles'.

- Hazara - sjiïet

Als lid van een religieuze minderheid heeft verzoekster een uitgesproken risicoprofiel.

(...)

Ook in het kader van zijn etniciteit en religie kan de vrees van verzoekster voor ontvoering zeer geloofwaardig gekaderd worden. Er zijn namelijk tal van precedents bekend uit zijn provincie van herkomst:

"Hazara civilians continued to be abducted during the first half of 2016. UNAMA documented one case of abduction of civilians of Hazara ethnicity in Maidan Wardak province, and two incidents in Sari Pul province during the first six months of 2016, resulting in the abduction of 36 Hazara ethnicity civilians in total.200 The group of civilians abducted from three vehicles on 21 June in Nahrissraj district, Helmand province, (see above) also included several Hazara civilians though the precise number is unknown. For example, on 1 June, Anti-Government Elements stopped two civilian vehicles in a Taliban-controlled area of Sancharak district, Sari Pul province and abducted 22 civilians of Hazara ethnicity, including three women and one child. Anti-Government Elements released all of the abducted civilians by 17 June, with sources reporting that the abductors intended to put pressure on the provincial government to release a Taliban commander held by the Government"

(stuk 7, UNAMA, Afghanistan Midyear report 2016, Protection of civilians in armed conflict, pp. 66-67 te consulteren

via:

http://unama.unmissions.org/sites/default/files/protection_of_civilians_in_armed_conflict_midyear_report_2016_final_rev.1-9sept.pdf)"

In een vierde middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet, en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster benadrukt dat verweerder de plicht heeft om, aangaande volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

Zij geeft aan de Afghaanse nationaliteit te bezitten en volhardt dat zij afkomstig is uit het dorp Char Bagh, district Doshi in de provincie Baghlan. Onder verwijzing naar talrijke rapporten aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan, en meer in het bijzonder de provincie Baghlan, stelt verzoekster dat de situatie er zeer onveilig is.

Verzoekster vervolgt dat zij bovendien, bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan aan haar lot zal worden overgelaten en wordt zij *de facto* een IDP ("internal displaced persons"). Zij licht als volgt toen: *"Immers, het ontbreken van een "overeenkomst" tussen België en Afghanistan heeft tot gevolg dat Afghansen die uit België worden uitgewezen niet beschouwd worden als "terugkeerders". Ze bestaan dus niet voor de Afghaanse overheid. Ze zijn niet traceerbaar en de Afghaanse autoriteiten laten hun volledig aan hun lot over. Bovendien krijgen ze geen hulp van het MoRr (Afghaanse Ministerie voor vluchtelingen en terugkeerders), die normalerwijze hulp biedt aan vluchtelingen teneinde zich te kunnen vestigen in de regio van herkomst. Bijgevolg zal verzoekster overgeleverd worden aan het geweld en de gewapende groeperingen. Men is namelijk in de onmogelijkheid om zich te vestigen en de noodzakelijk toegang tot de basiszorg, waaronder onderwijs en gezondheidszorg, worden hen onzegd. Dit blijkt eveneens uit objectieve informatie: (...)"*

Verzoekster wijst tevens om de precare positie van de "terugkeerders".

Tot slot geeft verzoekster aan dat, naast het reële risico dat de gewone burger het slachtoffer wordt van het algemeen gewapende conflict in geheel Afghanistan overeenkomstig artikel 48/4, §2, punt c), is tevens het risico op mensenwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, §2, punt b) hoog. De broodnodige humanitaire hulp blijft luidens verzoekster immers heel beperkt.

Verzoekster vraagt haar vluchtelingenstatus te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden de volgende stavingsstukken gevoegd: notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS van 18 april 2018 (stuk 3); UNHCR *Beyond Proof, Credibility assessment in EU Asylum Systems*, p. 76, (stuk 4); United States Department of State, *Country Reports on Human Rights Practices - Afghanistan*, 3 maart 2017, (stuk 5); UNHCR, “*UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*”, 19 april 2016, p. 76, (stuk 6); UNAMA, *Afghanistan Midyear report 2016, Protection of civilians in armed conflict*, pp. 66-67, (stuk 7); EASO, “*EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Security Situation – Update*, mei 2018, p.43 – 45, (stuk 8); Hamid Shirzai, “*Taliban use civilian areas as cover in Baghlan: army*”, 5 maart 2017, (stuk 9); Khaama Press, “*Pakistani and Iranian militants among 64 killed in clearance operations: MoD*”, 9 maart 2017, (stuk 10); Tolo news, “*concerns raised over ‘sharp increase’ in insecurity in north*”, 19 mei 2017, (stuk 11); TOLO news, “*45 Afghan Security Forces Killed in Baghlan Attack*”, 15 augustus 2018, (stuk 12); Threat Matrix, “*Taliban video shows fighters on captured Afghan base in Baghlan*”, 23 augustus 2018, (stuk 13); UNHCR, *Humanitarian needs overview*, december 2017, p.5, (stuk 14); UNSC, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, 27 februari 2018, p. 2, (stuk 15); NRC, “*7 things you should know about the crisis in Afghanistan*”, 9 februari 2018, (stuk 16); International NGO Safety organisation, *Afghanistan Context analysis*, april 2018, (stuk 17); ECOI, “*General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul*”, European Country of Origin Information Network, 12 maart 2018, (stuk 18); UN Secretary-General, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, 15 december 2017, p. 5 & 7, (stuk 19); United States Department of State, *Country Reports on Human Rights Practices - Afghanistan*, 3 maart 2017, (stuk 20); BBC World Service, *Taliban threaten 70% of Afghanistan, BBC Finds*, 31 januari 2018, (stuk 21); Human Rights Watch, *World Report 2018 – Afghanistan*, 18 januari 2018, (stuk 22); Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Thematisch ambtsbericht veiligheidssituatie in Afghanistan*, mei 2018, p. 21, (stuk 23); Belgische Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, *Afghanistan*, (stuk 24); UNHCR, “*UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*”, 19 april 2016, p. 31, 32 en 85, (stuk 25); Australian Government, Department for Foreign Affairs and Trade, “*DFAT Country Information Report Afghanistan*”, 18 september 2017, p. 31 (stuk 26); *Humanitarian Bulletin: Afghanistan*, OCHA, 1 – 31 mei 2017, (stuk 27); EASO, “*EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Security Situation – Update*, mei 2018, p.20 – 23, (stuk 28); Amnesty International, “*toekomst Afghaanse vrouwen bedreigd*”, 25 november 2016, (stuk 29); Human Rights Watch, “*Afghanistan: Girls Struggle for an Education*”, (stuk 30); Mens en Samenleving, “*Vrouwen in Afghanistan*”, 12 december 2008, (stuk 31); Countrystudies, “*gender roles*”, (stuk 32); Defense Critical Language and Culture Program, “*Afghan Women – A guide to understanding an Afghan Woman’s role in her society*”, 2011, (stuk 33).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota neer met volgende nieuwe elementen: de bijlage 26 van haar broer T.K.N., een persartikel getiteld “*The Green Beret who wouldn’t go home*” van 31 maart 2015 en een attest van het Centre Culturel Ismailien.

2.2. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals

bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4.1. Verzoekster verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Char Bagh van het district Doshi in de provincie Baghlan. Verzoekster beweert er problemen te hebben gekend met de taliban omdat haar broer samenwerkte met buitenlanders.

In casu betwist verweerder de herkomst van verzoeker uit het district Doshi van de provincie Baghlan, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

2.4.2. De Raad beklemtuut dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kunnen dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker om internationale bescherming. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker om internationale bescherming verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

2.4.3. *In casu* legt verzoekster ter staving van haar relaas haar *taskara* (Afghaanse identiteitskaart) neer. Deze *taskara* maakt melding dat zij een leeftijd had van 16 jaar in 1391 Afghaanse kalender (2017/2018 Gregoriaanse kalender). Leeftijdsonderzoek uitgevoerd op vraag van de dienst Voogdij toont echter aan dat verzoekster op 8 september 2017 een minimumleeftijd heeft van 21,4 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Gezien echter de vaststelling dat verzoekster een *taskara* neerlegt die melding maakt dat zij een leeftijd had van 16 jaar in 1391 Afghaanse kalender (2017/2018 Gregoriaanse kalender), kan er bezwaarlijk bewijskracht worden toegekend aan deze *taskara*. Deze conclusie wordt versterkt door de informatie vervat in het administratief dossier, waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden (adm.doss., stuk 19, landeninformatie, COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van 21 november 2017). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om aan de daarin vermelde gegevens zonder meer geloof te hechten.

Verzoekster legt ter terechtzitting van 12 oktober 2018 een attest neer van het Centre Culturel Ismailien ter staving van haar geloof en haar herkomst uit het dorp Char Bagh van het district Doshi in de provincie Baghlan. Uit dit attest kan evenwel niet worden afgeleid op basis van welke gegevens de voorzitter van de Ismaili-gemeenschap in Parijs tot de vaststelling komt dat verzoekster afkomstig is van de regio vanwaar zij beweert te zijn. Dit attest komt dermate gesolliciteerd over en lijkt louter opgesteld te zijn op basis van de verklaringen van verzoekster waardoor deze objectieve bewijswaarde ontbeert.

Omwille van de relatieve bewijswaarde van verzoeksters taskara en voormeld attest, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoeksters vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en haar verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekster voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

In de mate verzoekster nog vraagt de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming aan te houden tot er een beslissing is gevallen over het verzoek van haar broer omdat haar problemen gelinkt zijn met de activiteiten van haar broer, wijst de Raad er op dat op thans terecht werd geoordeeld dat verzoekster niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Char Bagh, zoals blijkt uit hetgeen volgt.

2.4.4. Aangezien verzoekster verklaart geboren te zijn in het dorp Char Bagh van het district Doshi in de provincie Baghlan en daar tot aan haar vertrek uit Afghanistan in 2016 te hebben verbleven, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over afdoende informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij daadwerkelijk van deze regio in Afghanistan afkomstig is en er jaren verbleven heeft. Ook al wordt van verzoekster niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen voorhanden die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten, niettegenstaande verzoekster beweert analfabete te zijn. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan. Haar kennis is echter ontoereikend.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot verzoeksters gebrekkige kennis aangaande haar voorgehouden regio van herkomst terecht het volgende vastgesteld:

“Ten tweede blijkt u niet op de hoogte van de belangrijke Salang Pass in uw regio.

Er wordt u gevraagd wat de Salang Pass is. U zegt dat u hier nog nooit van hebt gehoord (CGVS, p. 7). Later wordt u dit nogmaals gevraagd. Opnieuw hebt u geen idee (CGVS, p. 14). De Salang Pass en de bijhorende Salangtunnel is de belangrijkste bergpassage in Afghanistan. Ze verbindt noord-Afghanistan met Kabul en zuid-Afghanistan. Het wordt gezien als de belangrijkste economische levensader in Afghanistan. De Salang Pass loopt ook voor een deel in Doshi district. De tunnel bevindt zich niet ver van de stad Doshi, waar u zegt te zijn geweest (CGVS, p. 4). Het is bijgevolg volstrekt ongeloofwaardig voor iemand die haar hele leven in Doshi heeft gewoond dat u nog nooit zou hebben gehoord van de Salang Pass of tunnel.

Ten derde kan uw geografische kennis van uw regio niet overtuigen.

Tijdens het onderhoud worden u verschillende malen dorpen gevraagd uit uw directe omgeving. U blijkt het merendeel hiervan niet te kennen. Het gaat om Alham Ali, Sare Sang, Quol Askar, Lakhto Ghi, Talakhtan en Miro. Al deze dorpjes liggen maximum op enkele kilometers van uw eigen dorp (CGVS, p. 5-6). Daarnaast blijkt wel dat u geografische kennis over uw regio bezit, aangezien u wel verschillende dorpjes kunt opnoemen op weg naar Doshi waar u maar eenmalig bent geweest (CGVS, p. 4). Bijgevolg mag verwacht worden dat u ook over andere dorpen op de hoogte zou zijn.

Gevraagd naar omliggende districten kunt u enkel Puli Khumri opnoemen (CGVS, p. 7). Nochtans wordt Doshi omringd door verschillende districten, namelijk Dahana-e Ghorī district (Baghlan), Pul-e Khumri district (Baghlan), Nahrin district (Baghlan), Andarab district (Baghlan), Khenjan district (Baghlan), Tala Wa Barfak district (Baghlan), Ruy-e Duab district (Samangan).

U kunt geen enkele provincie opsommen die aan Baghlan grenst (CGVS, p. 7). Dit zijn er nochtans ook enkele waaronder Kunduz en Takhar. Gevraagd door welke provincies u reisde toen u het land verliet kunt u geen antwoord geven (CGVS, p. 15).

Ook wat betreft belangrijke plaatsen in uw district blijft u vaak het antwoord schuldig. Zo weet u niet of er iets belangrijks in Kilagi is (CGVS, p. 8). In Kilagi staat nochtans een elektriciteitsdam, waartegen grote demonstraties werden gevoerd in Doshi. Van deze demonstraties hebt u evenmin weet (CGVS, p. 8-9). In Kilagi bevindt zich eveneens een grote gevangenis, waar u ook niets over weet (CGVS, p. 13). Op die gevangenis zijn reeds verschillende aanvallen gebeurd dus is het niet onlogisch dat u hierover dingen zou hebben gehoord.

In Qara Zaghan bevindt zich een bekende goudmijn. Hoewel Qara Zaghan op een 15 kilometer van uw dorp ligt hebt u hier nog nooit van gehoord (CGVS, p. 7).

Ten vierde blijkt u de namen niet te kennen van verschillende prominenten uit uw regio.

Hierboven werd al gewezen op de geringe informatie die u kunt verschaffen over Ismaeli-prominen. Ook andere prominenten blijkt u niet goed te kennen. Zo blijkt u Mawlawi Mammoor, de taliban-schaduwgouverneur van Doshi district tot zijn arrestatie in 2014, niet te kennen (CGVS, p. 8). Over Nida Kayani kunt u enkel zeggen dat ze een job heeft (CGVS, p. 7). Nida Kayani is echter geboren in Kayaan, niet ver van uw dorp. Zij werd een lid van de provinciale raad van Baghlan en werd in 2010 bijna gedood bij een aanslag.

Ten vijfde kunt u niets vertellen over gebeurtenissen of incidenten in uw regio of in Afghanistan.

U zegt dat uw vader een radio had. Gevraagd om te vertellen over een nieuwsitem dat u zich herinnert te hebben gehoord op de radio zegt u dat het er zo veel waren en dat u uitleg vroeg aan uw vader als er iets gebeurde. Gevraagd naar een voorbeeld van zo'n interessante gebeurtenis waar u uitleg over vroeg zegt u dat er geen waren (CGVS, p. 14). Gevraagd naar incidenten die gebeurden in Afghanistan toen u er nog was antwoordt u dat u er geen weet, dat iedereen met zijn eigen zaken bezig was (CGVS, p. 14). Zoals hierboven al vermeld verklaart u ook nooit te praten met anderen over dingen die gebeurden in uw eigen dorp. U kunt met andere woorden over geen enkele gebeurtenis, of die nu gebeurd is in uw regio of andere delen van Afghanistan, iets vertellen. Zelfs van ene jonge vrouw die zich voornamelijk bezighield met huishoudelijke taken kan verwacht worden dat ze toch iets zou kunnen vertellen. Temeer omdat u toch betrokken was bij het dorpsleven, u had immers wel contact met de andere vrouwen uit het dorp (CGVS, p. 9)."

Bovenstaande vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Het verweer dat het begrijpelijk is dat zij niets afweet van de Salang Pass daar dit in Doshi ligt en zij daar amper geweest is, overtuigt niet. De Salang Pass en de bijhorende Salangtunnel is immers de belangrijkste bergpassage in Afghanistan en loopt ook voor een deel in Doshi district. Het is bijgevolg ongeloofwaardig voor iemand die haar hele leven in Doshi district heeft gewoond, dat zij nog nooit zou hebben gehoord van de Salang Pass of tunnel. De Raad benadrukt dat de in de bestreden beslissing vastgestelde flagrante onwetendheden verzoeksters herkomst uit haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals dorpen uit haar directe omgeving, verschillende prominenten uit haar regio, gebeurtenissen of incidenten in haar regio -, terwijl verzoekster wel verschillende dorpen kan opnoemen op weg naar Doshi waar zij maar eenmalig zou geweest zijn (adm.doss., stuk 3, notities persoonlijk onderhoud 18 april 2018, p. 4).

Dit ondergraaft verder verzoeksters herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. Dit ondergraaft overigens tevens haar bewering analfabeet te zijn aangezien de kennis die verzoekster dan wel weet eerder ingestudeerd lijkt.

Waar verzoekster ter verschoning voor het feit dat zij slechts een geringe informatie kon verschaffen over prominenten in haar regio omdat zij nooit in Doshi gewoond heeft, benadrukt de Raad dat het dorp

waarin verzoekster leefde, gelegen is in het district Doshi waardoor redelijkerwijze aangenomen mag worden dat zij hier wel degelijk meer over kan vertellen.

Waar verzoekster aanvoert dat de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud compleet onrealistisch is gelet op het feit dat zij nooit naar school is gegaan, zij zich enkel bezig hield met het huishouden en uit informatie blijkt dat de Afghaanse vrouw, zeker in rurale gebieden, een leven lijden in seclusie, dient te worden vastgesteld dat zij haar profiel van ongeschoolde vrouw die door haar vader binnenshuis werd gehouden niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient gewezen te worden op de vaststelling dat verzoekster zich bij het indienen van haar verzoek om internationale bescherming op de Dienst Vreemdelingenzaken, onterecht als minderjarige heeft voorgedaan. Leeftijdsonderzoek uitgevoerd op vraag van de dienst Voogdij toont immers aan dat verzoekster op 8 september 2017 een minimumleeftijd heeft van 21,4 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Door in het verzoekschrift louter te volharden in de door haar verklaarde geboortedatum, vermag verzoekster geen ander licht te werpen op voormelde leeftijdsonderzoek. Verzoekster legt uit dat zij de leeftijd heeft gegeven die zij voor het overlijden van haar vader was te weten gekomen en dat zij als ongeschoold persoon niet beter wist. In zoverre kan worden aangenomen dat verzoekster haar exacte geboortedatum niet kent, kan echter niet worden aanvaard dat verzoekster gelooft vijf jaar jonger te zijn dan zij daadwerkelijk is. Verzoeksters ongeschooldheid, voor zover geloofwaardig (zie *infra*), kan hiertoe evenmin enige verschoning bieden. De Raad benadrukt dat ongeschoold zijn niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen op correcte wijze haar leeftijd in te schatten. Bovendien gaat zij met haar betoog volledig voorbij aan de vaststelling dat ook de taskara, in tegenstrijd met wat het leeftijdsonderzoek aantoont, vermeldt dat zij in 1391 Afghaanse kalender (2017/2018 Gregoriaanse kalender) een leeftijd had van 16 jaar.

Voorts dient, zoals reeds vastgesteld met betrekking tot de geografische kennis, te worden opgemerkt dat verzoekster geen of weinig kennis heeft over haar eigen omgeving, maar wel in staat is de dorpen op weg naar Doshi, een plaats waar zij 1 maal zou geweest zijn, op te sommen. Deze vaststelling maakt dat verzoekster haar profiel als ongeschoold niet aannemelijk maakt.

Daarnaast kon verzoekster nauwelijks iets vertellen over de opleiding die zij zou hebben genoten in Afghanistan. Met het in het verzoekschrift louter herhalen dat zij niet weet van wie deze opleiding uitgaat, weerlegt verzoekster deze vaststelling niet. Verzoekster verwijst voorts naar algemene informatie waaruit blijkt dat Afghaanse meisjes, vooral zij op het platteland, amper recht hebben op onderwijs, doch toont hiermee niet aan dat zij zelf niet naar school gegaan is. Hoe dan ook, wordt geconcludeerd, op basis van alle elementen samen, dat verzoekster niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Char Bagh zodat zij ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het rurale Afghanistan. Bovendien kan redelijkerwijs ook van een persoon met beperkte scholing worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Verzoekster volhardt dat haar dagdagelijkse bezigheid het huishouden was, maar wanneer haar tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om hier wat meer over te vertellen, komt verzoekster niet verder dan het opsommen van enkele huishoudelijke taken, zonder iets specifiek te vermelden (*ibid.*, p. 9). Niettegenstaande aangenomen wordt dat, zoals ook blijkt uit de door verzoekster bijgebrachte informatie, de taken van vrouwen, vooral op het platteland, beperkt blijven tot het huishouden, is het niet ernstig dat verzoekster nooit nieuwtjes zou gehoord hebben van de vrouwen in het dorp zoals over nieuwe bruggen of nieuwe wegen in haar regio, incidenten die gebeurden in haar regio, of dingen die andere mensen meemaakten (*ibid.*, p. 9). De Raad neemt dan ook niet aan dat de onmiddellijke leefwereld van verzoekster zich zou hebben beperkt tot haar eigen huis en tuin.

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie biedt derhalve geen verklaring voor de gebrekkige kennis aangaande haar voorgehouden regio van herkomst. Het gegeven dat verzoekster wel kon aangeven dat er overstromingen waren in haar district, is niet doorslaggevend in het licht van hoger vastgesteld fundamenteel gebrek aan kennis aangaande andere relevante elementen.

2.4.5. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt verzoekster niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn uit in het dorp Char Bagh van het district Doshi in de provincie Baghlan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan haar asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat zij voor haar komst naar België in Char Bagh heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens haar verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Het gegeven dat haar broer ondertussen is binnengekomen in het rijk en op 5 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, vermag hieraan geen afbreuk te doen.

De algemene informatie over de situatie van vrouwen in Afghanistan waarnaar verzoekster verwijst heeft geen betrekking op haar persoon en kan niet volstaan om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

Waar verzoekster haar Ismaili-geloof benadrukt en verwijst naar de algemene situatie voor Hazara's in Afghanistan, wijst de Raad er op dat het feit tot een bepaalde groep te behoren, er niet automatisch op wijst dat verzoekster wordt vervolgd. Verzoekster moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin en bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant. Zo verzoekster voorhoudt dat zij behoort tot een minderheidsgroep, wat aanleiding zou kunnen geven tot vervolging, stelt de Raad vast dat verzoekster geenszins *in concreto* aantoont dat er voldoende zwaarwichtige feiten voorhanden zijn waaruit een gegronde vrees voor vervolging in haar individueel geval blijkt vermits zij zich beperkt tot de verwijzing naar en het citeren van algemene rapporten. De Raad herhaalt dat zowel de commissaris-generaal als de Raad nog steeds in het ongewisse verkeren over waar zij voor haar aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoekster geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van haar hazara-etnie en haar Ismaili-geloof geïsoleerd zal worden.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen vooraangaat, kan niet worden vastgesteld dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5.1. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

In de mate dat zij haar kwetsbaar profiel van ongeschoolde vrouw die zich door haar vader binnenshuis werd gehouden niet aannemelijk maakt, toont verzoekster niet aan dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst in een positie zal terechtkomen waar zij een reëel risico loopt op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het loutere feit dat verzoekster een vrouw is en het vermeend gebrek aan humanitaire hulp in Afghanistan, kan in dezen niet volstaan. Verzoekster dient dit risico *in concreto* aan te tonen, maar blijft desbetreffend in gebreke.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.5.2. De Afghaanse nationaliteit van verzoekster staat in dezen niet ter discussie. Zij maakt echter niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in het dorp Char Bagh van het district Doshi in de provincie Baghlan heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het

willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar de veiligheidssituatie in Afghanistan, en meer in het bijzonder de provincie Baghlan, vermag hieraan geen afbreuk te doen. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad besluit dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. *In casu* kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vastgesteld worden.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS